

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja T. B. iz M., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/437, urbroj: 401-01/06-19-1 od 5. srpnja 2019., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/437, urbroj: 401-01/06-19-1 od 5. srpnja 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je žalba tužitelja izjavljena zbog neodlučivanja Državnog inspektorata, Područne jedinice građevinske inspekcije u D., Odjela u D.-n. županiji o tužiteljevom zahtjevu za razgledavanje i preslikavanje spisa upravnog predmeta koje je zatražio 20. veljače 2019. Ovo uz obrazloženje da ista nije dopuštena.

Tužitelj u tužbi navodi da je radi nezakonitog i nepravilnog postupanja pojedinaca iz Uprave za inspekcijske poslove građevinske inspekcije Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske, Područne jedinice u D. zatražio pristup točno određenim informacijama. Radi se o predmetu u kojem je vođen upravni postupak po zahtjevu za provođenje inspekcijskog nadzora radi nezakonite i nepravilne izgradnje zgrade na čest.zem. 155 k.o. P., koja neposredno graniči s njegovom čest.zem. 156/1 k.o. P. Tražio je zapisnik od 12. siječnja 2007., listove građevinskog dnevnika, lažne izjave svjedoka i nadzornog inženjera. Zbog toga što iste nije dobio izjavio je žalbu Povjereniku za informiranje koja je osporenim rješenjem odbačena. Uprava građevinske inspekcije u D. nije donijela rješenje po njegovom zahtjevu, a on u žalbi nije naveo da je zgrada izgrađena jer zgrada nije izgrađena ni do današnjeg dana. Usprkos tome što u vrijeme podnošenja zahtjeva za pravo na pristup informacijama nije postojao Državni inspektorat, upućuje na odredbu članka 105. Zakona o Državnom inspektoratu prema kojem stranke u postupku inspekcijskog nadzora mogu biti sudionici gradnje, vlasnik građevine, vlasnik zemljišta na kojem se gradi izgrađena građevina i nositelj drugih stvarnih prava na tom zemljištu odnosno građevini. Također upućuje na odredbu članka 1. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama prema kojem se

odredbe ovog Zakona ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom. Ako je Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske smatrao da nije nadležan da odlučuje o njegovom zahtjevu onda je sukladno odredbama članka 18. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku trebao njegove podneske dostaviti nadležnom ministarstvu. Predlaže da se rješenje poništi te da se naloži Povjereniku za informiranje da njegove žalbe dostavi Ministarstvu graditeljstva i prostornoga uređenja na daljnje postupanje odnosno Državnom inspektoratu građevinskoj inspekciji, Područnoj jedinici u D. na način da mu se omogući preslikavanje pravnih akata iz upravnog predmeta klasa: UP/I-362-02/07-02/39, urbroj: 531-07-1-25-07-01 po njegovom zahtjevu od 18. veljače 2019.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da kako nije bilo razvidno o kakvom se ovdje zahtjevu radi to je tuženik postupio na način da je od Ministarstva graditeljstva i prostornoga uređenja zatražio očitovanje te nakon što je zaprimio očitovanje tog tijela osnovano je zaključeno da se radi o traženju uvida u spis predmeta na koji se primjenjuju odredbe članka 84. Zakona o općem upravnom postupku, a ne Zakona o pravu na pristup informacijama. U ovom slučaju nije bilo sporno da li je Državni inspektorat odlučio o zahtjevu žalitelja ili ne, nego da li se uopće radi o zahtjevu na pristup informacijama i primjenjuje li se na isti na odredbe tog Zakona. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema odredbi članka 18. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15., dalje: ZPPI) ne smatra se zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarenje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenje nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.

I po ocjeni ovog Suda osnovano je zaključio tuženik da tužitelj traži uvid u spis upravnog predmeta građevinske inspekcije Područne jedinice u D. radi razgledavanja i preslikavanja spisa tog tijela klasa: UP/I-362-02/07-02/39, a što proizlazi i iz samih tužbenih navoda tužitelja.

Imajući u vidu navedeno ovdje nema mjesta primjeni odredaba ZPPI-a kako je to izričito propisano naprijed navedenom odredbom ZPPI-a, već se radi o primjeni odredbe članka 84. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje ZUP-a) prema kojoj stranke i druge osobe koje dokažu pravni interes imaju pravo obavijestiti se o tijeku postupka i razgledati spis predmeta te o svom trošku umnožiti akte iz spisa, osim zapisnika o vijećanju i glasovanju članova kolegijalnih tijela, nacрта rješenja i drugih akata koji su propisima označeni određenim stupnjem tajnosti ili ako je to protivno interesu stranke ili trećih osoba. O odbijanju zahtjevu za razgledavanje i umnožavanje spisa donosi se rješenje (stavak 4.).

Stoga, kako se odredbe ZPPI-a ne primjenjuju na stranke u upravnim postupcima kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena naprijed navedenom odredbom ZUP-a to se ni osporeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ne može ocijeniti nezakonitim.

Konačno, neosnovano tužitelj smatra da je tuženik trebao postupiti sukladno odredbi članka 18. ZUP-a, jer je jedino Povjerenik za informiranje tijelo koje je nadležno odlučiti o žalbi tužitelja koji smatra da mu je onemogućeno pravo na pristup informacijama. Stoga kako se ovdje ne radi o informacijama kakve ima u vidu naprijed navedeni ZPPI nije bilo mjesta

primjeni naprijed navedene odredbe ZUP-a, na koju tužitelj upućuje te je pravilno žalba odbačena.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 12. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.